

Instanța de fond: Curtea de Apel Chișinău, Judecător – Sergiu Arnăuț

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul – Tatiana Vieru,

Judecători –

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu,

Mariana Pitic, Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de către lichidatorul SC „Leul”, Albert Puiu, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017 și hotărârii suplimentare din 16 iunie 2017, în cauza civilă la cererea înaintată de către lichidatorul SC „Leul”, Igor Bulgaru către SRL „Rogob” și SRL „AIP Grup Invest” cu privire la anularea contractului de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012 și cererea suplimentară înaintată de SC „Leul”, în procedura falimentului, prin intermediul avocatului Iosip Andrei, privind anularea contractelor și actelor de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012 și nr. 1 din 10.09.2012,

a c o n s t a t a t :

La 12.02.2015, lichidatorul SRL „Leul”, Igor Bulgaru, a înaintat cerere de chemare în judecată către SRL „Rogob” și SRL „AIP Grup Invest”, cu privire la anularea contractului de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012, prin care a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și declararea nulă și fără efecte juridice a contractului de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012, încheiată între SRL „Leul”, SRL „AIP Grup Invest” și SRL „Rogob”.

În motivarea cererii, a indicat că, în perioada de după acceptarea cererii introductive și până la intentarea procesului de faliment, debitorul a semnat un contract de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012, prin care a cesionat creanțele sale unei terțe persoane, care de asemenea îi era datoare cu sume mari de bani și care până în prezent nu și-a onorat obligațiile sale.

Prin urmare, conform contractului de cesiune indicat, SRL „Leul”, în persoana lui Goida Oleg, a transmis către SRL „AIP Grup Invest” dreptul de a încasa de la SRL „Rogob” datoria în sumă de 3585650,00 de lei. Această datorie a apărut în temeiul următoarelor facturi fiscale:

1. seria CN 0453885 din 15.01.2012 în suma de 396000,00 lei;
2. seria CN 0453881 din 31.02.2012 în sumă de 354000,00 lei;

3. seria CN 0453882 din 31.01.2012 în sumă de 324000,00 lei;
4. seria CN 0453884 din 06.01.2012 în sumă de 322000,00 lei;
5. seria CN 0453877 din 08.02.2012 în sumă de 2224550,00 lei;
6. seria CN 0453920 din 31.01.2012 în sumă de 402000,00 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17.04.2012, a fost admisă cererea introductivă, în scopul prevenirii modificării stării bunurilor SC „Leul” SRL în perioada de până la intentarea procesului de insolvență, s-a numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Hanganu Grigore” și dispusă aplicarea următoarelor măsuri de asigurare: înlăturarea debitorului de la gestionarea patrimoniului, administrarea bunurilor masei debitoare urmând să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu; suspendarea executării silite asupra bunurilor debitorului, înstrăinarea de către debitor a bunurilor sale, urmând să fie efectuată numai cu învoirea expresă a administratorului provizoriu; punerea sub sechestru a tuturor bunurilor (inclusiv a hârtiilor de valoare a debitorului, a conturilor bancare și a corespondentei comerciale, obligând administratorul provizoriu să prezinte instanței de judecată un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare, aplicate față de SC „Leul” SRL.

Cu toate că încheierea de admitere a cererii introductive a fost emisă la cererea debitorului SRL „Leul”, la 17.04.2012, prin care a fost dispusă punerea sub observație a debitorului și numit administrator provizoriu, directorul debitorului, contrar prevederilor legale și fără acordul administratorului provizoriu și a instanței de insolvență a decis unilateral să încheie cu „AIP Grup Invest” și SRL „Rogob” contractul de cesiune.

La 01.06.2012, de către Curtea de Apel Chișinău a fost emisă hotărârea de intentare a procesului de insolvență față de SC „Leul” SRL, iar în astfel de circumstanțe, directorul SC „Leul” SRL, nu avea dreptul să semneze careva acte juridice sau să cedeze careva creanțe fără acordul expres al administratorului provizoriu confirmat de către instanța de insolvență, iar prin aceste acțiuni directorul SC „Leul” SRL - d-nul Goida Oleg, a afectat nemijlocit creditorii săi, și a contribuit fictiv la declararea insolvenței debitorului.

De către fostul administrator al insolvenței Bevziuc Sergiu, la 02.10.2013, în adresa SRL „Rogob”, a fost expediată notificarea nr. 577 din 02.10.2013, iar în adresa SRL „AIP Grup Invest” a fost expediată notificarea nr. 582 din 02.10.2013, prin care s-a solicitat anularea contractului de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012. Conform avizului de recepție, notificarea a fost recepționată de către SRL „Rogob” la data de 04.10.2013, însă de la ei nu a parvenit nici un răspuns, iar de la SRL „AIP Grup Invest” a parvenit răspunsul precum că este de acord cu privire la anularea contractului de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012.

Suplimentar a mai menționat că, în urma expedierii notificării nr. 582 din 02.10.2013 către SRL „AIP Grup Invest” a propus convocarea adunării creditorilor cu invitarea SRL „AIP Grup Invest” și a SRL „Rogob”. La 12.10.2013, de către administratorul insolvenței a fost convocată adunarea, însă nu s-a ajuns la nici un numitor comun.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25.02.2016, s-a admis cererea avocatului Iosip Andrei, în interesele lichidatorului SRL „Leul” - Puiu Albert,

privind înștiințarea „Best Tir Transport” SRL, ca coparticipant la proces și s-a dispus înștiințarea „Best Tir Transport” SRL pentru intervenirea ca coparticipant la proces, în cadrul pricinii civile la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Leul”, în procedura falimentului, către SRL „Rogob” și SRL „AIP Grup Invest”, privind anularea actului juridic.

La data de 22.07.2016, avocatul Iosip Andrei, în interesele debitorului SRL „Leul”, în procedura falimentului, a înaintat instanței de insolvență acțiune suplimentară, solicitând admiterea acțiunii suplimentare spre examinare; admiterea acțiunii în fond integral; constatarea și declararea nulității absolute a contractului și actului de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012; constatarea și declararea nulității absolute a contractului și actului de cesiune nr. 1 din 10.09.2012; repunerea părților în situația inițială; încasarea din contul SRL „Rogob” a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 (cinci mii) lei; încasarea din contul SRL „Rogob” în beneficiul SC „Leul” SRL a datoriei în mărime de 3 585 650 MDL.

În motivarea cererii a indicat că, prin contractul de cesiune a creanței nr. 31/05A din 31.05.2012 SRL „Leul” a cesionat creanța sa față de SRL „Rogob” în mărime de 3 585 650 MDL noului creditor SRL „AIP Grup Invest”.

Potrivit prevederilor pct. 2.1 al contractului precizat, odată cu semnarea contractului de cesiune s-a micșorat datoria debitorului SRL „Rogob” față de creditorul SRL „Leul” cu suma de 3 585 650 MDL și, totodată, s-a format datoria debitorului SRL „Rogob” față de cesionarul SRL „AIP Grup Invest” în mărime de 3 585 650 MDL. Ulterior, prin contractul de cesiune a creanței din 10.09.2012, SRL „AIP Grup Invest” a cedat dreptul de creanță față de SRL „Rogob” primit de la SRL „Leul” către compania fantomă SRL „Best Tir Transport”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău nr. 2c-200/12 din 17.04.2012, a fost admisă spre examinare cererea introductivă înaintată de către administratorul Goida Oleg, privind intentarea procesului de insolvență față de SC „Leul” SRL. În scopul prevenirii modificării stării bunurilor SC „Leul” SRL, debitorul a fost înlăturat de la gestionarea patrimoniului, iar administrarea acestuia urma să aibă loc doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu, astfel în Registrul de stat al persoanelor juridice ținut de Camera Înregistrării de Stat modificările referitor la organele de conducere a SC „Leul” SRL, au fost operate la 04.05.2012.

Contrar prevederilor măsurilor de asigurare aplicate, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2012, cu privire la primirea spre examinare a cererii introductive, fără a obține acordul administratorului provizoriu al SC „Leul” SRL, privind transmiterea dreptului de creanță cu titlu gratuit, Goida Oleg, a semnat contractul de cesiune a creanței din 31.05.2012. Astfel, ultimul nu a avut temei legal de a semna acte de dispoziție, din care considerent tranzacția din 31 mai 2012 este lovită de nulitate și urmează a fi recunoscută nulă de către instanța de judecată.

Cauza (scopul) care a determinat ex - administratorul SC „Leul” - Goida Oleg, să încheie actul juridic, a cărui nulitate se solicită, este una falsă. Cauza falsă echivalează cu absența cauzei, iar actul juridic a cărui nulitate se cerere a fost încheiat de către SRL „Leul”, în persoana administratorului Goida Oleg, cu încălcarea prevederilor imperative ale art. 25 alin. (1) din Legea insolvenței,

care specifică că dacă instanța de insolvență nu dispune altfel, în perioada de observație organele de conducere ale debitorului nu pot emite decizii și nu pot efectua operațiuni și plăți fără acordul administratorului provizoriu, iar persoanele cu drept de reprezentare a debitorului nu pot încheia acte juridice fără participarea administratorului. Așadar, prin prisma circumstanțelor indicate și a normelor de drept, se constată că la 31 mai 2012, data încheierii contractului de cesiune, Goida Oleg nu mai avea calitatea de administrator al SC „Leul” SRL și nu avea dreptul de a încheia contracte din numele întreprinderii.

Potrivit pct.7.2, pct. 6 din actul de constituire al SC „Leul” SRL, de competența exclusivă a adunării generale ține aprobarea contractelor încheiate de societate, suma cărora depășește mărimea fondului statutar. Capitalului social al SC „Leul” SRL, este de 224 600 lei, iar valoarea totală a creanței cesionate conform contractului nominalizat constituie 3 585 650 MDL, ceea ce depășește de circa 15 ori întregul capital social al întreprinderii.

Contractul de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012 este unul cu titlu gratuit, or atenționează că, SRL „Leul” cedează către SRL „AIP Grup Invest” dreptul de creanță în valoare de 3 585 650 MDL, cu titlu absolut gratuit, or actul de referință nu prevede formarea datoriei SRL „AIP Grup Invest” față de SRL „Leul”. În același timp, este evident că prestația debitorului SRL „Leul” este vădit mai mare decât cea primită, care este egală cu zero.

Mai mult ca atât, materialele cauzei, și anume, actul de verificare a decontărilor reciproce între SRL „Leul” și SRL „AIP Grup Invest”, demonstrează cu certitudine că la momentul cesiunii ultima era datoare față de debitorul insolubil cu 1 318 799 MDL, ceea ce constată irecuzabil că tranzacția respectivă a fost încheiată în detrimentul creditorilor SRL „Leul”, în proces de insolvență. Începând cu anul 2012, SRL „AIP Grup Invest” nu dispune de careva mijloace financiare, fapt confirmat prin extrasul de pe cont și nu desfășura careva activitate, iar acest fapt denotă cu certitudine că părțile nu avea intenția de a executa obligația de plată în valoare de 3 585 650 de lei.

Astfel, contractul de cesiune a creanței din 31.05.2012, încheiat între SRL „Leul”, SRL „Rogob” și SRL „AIP Grup Invest” este un act juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice, contrar bunelor moravuri, părțile contractante manifestând un comportament viclean. Goida Oleg de comun acord cu conducerea SRL „Rogob” au cesionat datoria ultimei unei persoane juridice, care nu dispunea de active pentru a restitui împrumutul.

Caracterul viclean, fictiv și fraudulos al contractului de cesiune se manifestă și prin actul de cesiune încheiat la 10.09.2012, între SRL „AIP Grup Invest”, SRL „Rogob” și SRL „Best Tir Transport”, ultima fiind firma fantomă, care a avut ca scop cesionarea dreptului de creanță al SRL „AIP Grup Invest” față de SRL „Rogob” către SRL „Best Tir Transport”, ceea ce a determinat punctul final pentru fraudarea intereselor creditorilor SRL „Leul”.

Din materialele cauzei se atestă cu certitudine că SRL „AIP Grup Invest” nu a efectuat nici o achitare față de SRL „Leul” în contul stingerii datoriei formate în baza contractului de cesiune sau a datoriei existente la data semnării cesiunii, iar părțile nici nu au avut intenția de executare a obligației pecuniare. Prin urmare, se

distinge faptul că unicul scop urmărit de părțile contractante a fost transmiterea obligației de a stinge datoria SRL „Rogob” unui agent economic ce nu ducea activitate și nu dispune de posibilități de a stinge datoria dată. Mai mult ca atât, datoria SRL „Rogob” față de SRL „Leul” nu a fost stinsă nici după cesionarea dreptului de creanță către SRL „AIP Grup Invest”.

Prin urmare, aceleași argumente sunt expuse și în cererea reconvențională înaintată de către SRL „Rogob” către SRL „AIP Grup Invest”, însă care la examinarea prezentului litigiu se neagă fără explicațiile corespunzătoare. Or, chiar dacă reprezentantul SC „Rogob” SRL invocă despre modificarea cerințelor din cererea reconvențională precizată, urmează a se ține cont de faptul că aceasta demonstrează irecuzabil că SC „Rogob” SRL cunoștea despre lipsa împuternicirilor lui Goida Oleg de a semna contractul de cesiune.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul procesului de faliment SRL „Leul” - Bulgaru Igor către SRL „Rogob” și SRL „AIP Grup Invest” privind declararea nulă și fără efecte juridice a contractului de cesiune de creanță nr. 31/05A din 31.05.2012 și cererea suplimentară depusă de avocatul Iosip Andrei, reprezentantul lichidatorului procesului de faliment SRL „Leul” - Albert Puiu, privind anularea contractelor și actelor de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012 și nr. 1 din 10.09.2012.

La 14.04.2017, FPC „Rogob” SRL, prin intermediul avocatului Vladislav Pantaz, a depus cerere privind emiterea unei hotărâri suplimentare, în temeiul art. 250 alin. (1) lit. c) CPC, prin care a solicitat emiterea unei hotărâri suplimentare privind pronunțarea asupra pretențiilor din cererea suplimentară din 22.07.2016, formulate de avocatul Iosip Andrei, reprezentantul lichidatorului procesului de faliment SRL „Leul” - Albert Puiu, privind repunerea părților la situația inițială; încasarea din contul SRL „Rogob” în beneficiul SRL „Leul” a sumei datorate în mărime de 3 585 650 lei și încasarea din contul SRL „Rogob” în beneficiul SRL „Leul” a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 de lei.

În motivarea cererii a indicat că, la 12.02.2015, a fost înaintată cererea de chemare în judecată formulată de către lichidatorul procesului de faliment SRL „Leul” - Bulgaru Igor împotriva lui SRL „Rogob” și SRL „Aip Grup Invest” privind declararea nulă și fără efecte juridice a contractului de cesiune de creanță nr. 31/05A din 31.05.2012, încheiat între SRL „Leul”, SRL „Aip Grup Invest” și SRL „Rogob”.

Ulterior, la 22.07.2016, avocatul Iosip Andrei, reprezentantul lichidatorului procesului de faliment SRL „Leul” - Albert Puiu, a depus cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a completat cerințele acțiunii, solicitând: - declararea nulă a contractului și actului de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012; - declararea nulă a contractului și actului de cesiune nr. 1 din 10.09.2012; - repunerea părților la situația inițială; - încasarea din contul SRL „Rogob” în beneficiul SRL „Leul” a sumei datorate în mărime de 3 585 650 lei și încasarea din contul SRL „Rogob” în beneficiul SRL „Leul” a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 de lei.

În cadrul examinării cauzei, în privința cerințelor înaintate privind repunerea părților la situația inițială, încasarea din contul SRL „Rogob” în beneficiul SRL „Leul” a sumei datorate în mărime de 3 585 650 lei și încasarea din contul SRL „Rogob” în beneficiul SRL „Leul” a cheltuielilor de judecată în de 5000 lei, participanții la proces au prezentat probe și au dat explicații.

În continuare a indicat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul procesului de faliment SRL „Leul” - Bulgaru Igor către SRL „Rogob” și SRL „AIP Grup Invest” privind declararea nulă și fără efecte juridice a contractul de cesiune de creanță nr. 31/05A din 31.05.2012 și cererea suplimentară depusă de avocatul Iosip Andrei, reprezentantul lichidatorului procesului de faliment SRL „Leul” - Albert Puiu, privind anularea contractelor și actelor de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012 și nr. 1 din 10.09.2012. Însă instanța a omis să se pronunțe asupra cerințelor indicate în cererea suplimentară din 22.07.2016, formulate de avocatul Iosip Andrei, reprezentantul lichidatorului procesului de faliment SRL „Leul” - Albert Puiu, privind repunerea părților la situația inițială; încasarea din contul SRL „Rogob” în beneficiul SRL „Leul” a sumei datorate în mărime de 3 585 650 lei și încasarea din contul SRL „Rogob” în beneficiul SRL „Leul” a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei.

La fel, instanța nu s-a expus asupra cerinței privind compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 10000 de lei, cheltuieli de asistență juridică suportate de către pârâta SRL „Rogob”.

Prin hotărârea suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2017, cererea privind emiterea hotărârii suplimentare a fost admisă.

S-a completat dispozitivul hotărârii din 30 martie 2017 cu următoarele:

Se respinge cerința avocatului Iosip Andrei, în interesele SRL „Leul” (în procedura falimentului), privind încasarea din contul SRL „Rogob” a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 (cinci mii) de lei.

Se respinge cerința avocatului Iosip Andrei, în interesele SRL „Leul” (în procedura falimentului), privind încasarea din contul SRL „Rogob” în beneficiul SRL „Leul” (în procedura falimentului) a sumei în mărime de 3 585 650 lei.

Se admite cerința avocatului Vladislav Pantaz, în interesele SRL „Rogob” privind încasarea de la lichidatorul SRL „Leul” - Puiu Albert în beneficiul SRL „Rogob” a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10000,00 de lei.

La 07.04.2017, lichidatorul SC „Leul” SRL, Albert Puiu, a depus cerere de recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii nominalizate, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că soluția instanței de insolvabilitate nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel, instanța de judecată la examinarea cauzei a interpretat și aplicat eronat prevederile art. 104 din Legea insolvabilității. Hotărârea primei instanțe este nemotivată, iar concluziile sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în raport cu materialul existent la dosar.

La 29.06.2017, lichidatorul SC „Leul” SRL, Albert Puiu, a depus cerere de recurs împotriva hotărârii suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea hotărârii nominalizate, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii SRL „Rogob”, motivându-și recursul prin faptul că instanța de judecată nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

La 15.09.2017, FPC „Rogob” SRL a depus referință la cererile de recurs, prin care a solicitat respingerea acestora ca neîntemeiate.

La 25.09.2017, SRL „Leul”, prin intermediul avocatului Andrei Iosip, a depus recurs suplimentar în care a indicat că instanța de judecată a pronunțat hotărârea suplimentară cu încălcarea prevederilor art. 250 alin. (1) CPC.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, din următoarele considerente.

După cum atestă materialele speței, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17.04.2012, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de Goida Oleg, în calitate de administrator provizoriu fiind desemnat ÎI „Hanganu Grigore”, deținător al certificatului de instruire profesională nr. 17882 din 09 decembrie 2010, eliberat de Academia de Administrare Publică, totodată, fiind dispusă înlăturarea debitorului de la gestionarea patrimoniului și condiția ca deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 iunie 2012, a fost intentat procesul de insolvență față de SC „Leul” SRL și desemnat în calitate de administrator al insolvenței ÎI „Hanganu Grigore”.

Ulterior, la 21.11.2013, prin încheierea Curții de Apel Chișinău, a fost pornită procedura de faliment față de debitor cu valorificarea și lichidarea masei debitoare, față de SRL „Leul”.

Relevant este că, potrivit prevederilor Legii insolvenței, etapele procesului de insolvență pot fi divizate în următoarele:

a) etapa introducerii cererii introductive de intentare a procesului de insolvență;

b) *admiterea cererii introductive și punerea sub observație a debitorului;*

c) judecarea cererii introductive cu pronunțarea uneia din următoarele soluții de: - constatarea insolvenței debitorului și intentarea procesului de insolvență; etc.

Aproape prind definiție, prevederile legale stabilesc că, în cazul existenței condițiilor de admitere a cererii introductive, prin încheierea de admitere a cererii introductive, instanța de insolvență va dispune: - punerea sub observație a debitorului; - desemnarea unui administrator provizoriu, care dispune de drepturile și atribuțiile prevăzute la art. 25 alin. (5) din Legea insolvenței; - aplicarea măsurilor de asigurare a creanțelor creditorilor; - obligarea administratorului provizoriu să notifice în toate registrele publice precum și persoanele vizate în lege despre aplicarea măsurilor de asigurare; - obligarea administratorului provizoriu să notifice în cel mult 10 zile toți creditorii pentru înaintarea creanțelor certe și

exigibile, și necesitatea prezentării referinței asupra cererii introductive într-un termen de cel mult 30 de zile.

Astfel, perioada de observație este perioada cuprinsă între data admiterii cererii introductive și data intentării procedurii de insolvență. Perioada de observație nu poate dura mai mult de 60 de zile, cu posibilitatea extinderii încă pentru 15 zile.

În perioada de observație, debitorul va putea continua activitățile curente (specificate la art. 23 alin. (2) din lege) sub supravegherea administratorului provizoriu dacă nu i s-a ridicat dreptul de administrare sau sub conducerea acestuia dacă i s-a ridicat dreptul de administrare.

În această perioadă activitățile debitorului se limitează la:

a) continuarea activităților contractate conform obiectului de activitate;

b) efectuarea operațiunilor de încasări și de plăți aferente acestora;

c) asigurarea finanțării cheltuielilor curente. Alte acțiuni, neprevăzute la alin.(2) al art. 23 din lege, vor putea fi efectuate numai cu aprobarea prealabilă a instanței de insolvență, care se va pronunța în acest sens printr-o încheiere motivată emisă în cel mult 5 zile de la data primirii cererii de aprobare, care poate fi atacată cu recurs. Perioada de observație nu se va aplica dacă debitorul declară că este insolvent și solicită lichidarea sau aplicarea procedurii de restructurare sau aplicarea procedurii simplificate de faliment.

Din această perspectivă, Colegiul constată că, la 31.05.2012, în cadrul perioadei de observație, cuprinse în intervalul de timp 17.04.2012 și 01.06.2012, între SC „Leul” SRL, având calitatea de cedent, în persoana administratorului Goida Oleg, SRL „Aip Grup Invest”, având calitatea de cesionar, în persoana administratorului Plotnicova A., pe de o parte, și SRL „Rogob”, în calitate de debitor, în persoana administratorului Roșea G., pe de altă parte, a fost încheiat contractul de cesiune de creanță nr. 31/05A, prin care părțile au convenit că, cedentul SRL „Leul” a cesionat către SRL „Aip Grup Invest” creanța sa față de SRL „Rogob” în mărime de 3 585 650 lei, iar SRL „Aip Grup Invest” a preluat creanța față de SRL „Rogob” în mărime de 3 585 650 lei.

Amplificarea celor constatate conduce la concluzia că procedura desfășurată în fața instanței de insolvență nu corespunde exigențelor art. 6 din Convenția Europeană, care consacră dreptul la un proces echitabil, pentru că acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „auzite”, adică examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat. Or, instanța de insolvență, invocând prevederile art. 118 alin. (1) CPC, eronat a conchis că Oleg Goida, în calitate de director al SRL „Leul”, a acționat în temeiul Statutului întreprinderii, iar reclamantul nu a prezentat probe în susținerea poziției, precum că contractul litigios a fost semnat fără acordul prealabil al administratorului provizoriu, în situația în care în virtutea prevederilor Legii insolvenței participanților, în cadrul procesului de insolvență, li se impune respectarea anumitor reguli de conduită, de procedură, în dependență de fiecare etapă a procesului de insolvență. Astfel, instanța de insolvență urmând să soluționeze pretențiile și obiecțiile părților prin prisma prevederilor Legii insolvenței ce guvernează raporturile juridice legate de etapele procesului

de insolvabilitate și care poartă un caracter prioritar în raport cu obiectul dedus judecării.

Cele de sus configurează concluzia că modalitatea în care a fost examinată cauza în instanța de insolvabilitate nu poate echivala cu o soluționare efectivă a cauzei, deoarece instanța de judecată, la caz, a interpretat eronat prevederile legale, a aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Tratând din perspectiva normelor de drept aplicabile cazului, Colegiul reține ca neîntemeiată concluzia instanței de insolvabilitate, precum că sunt lipsite de temei argumentele lichidatorului SRL „Leul”, Albert Puiu, ca și cum că contractul de cesiune a creanței nr. 31/05A din 31.05.2012, a fost semnat de SRL „Leul”, în persoana directorului Goida Oleg, care nu dispunea de împuterniciri de a semna contractul sau că contractul a fost semnat fără acordul prealabil al administratorului provizoriu, deoarece după cum rezultă din contract acesta în calitate de director a acționat în temeiul Statutului întreprinderii, invocând în acest sens prevederile art. 69 alin. (8) din Legea insolvabilității, potrivit căroră, actul de proporții și actele cu conflict de interese săvârșite în contradicție cu prezentul articol sunt valide pentru persoanele cu care au fost încheiate dacă terțul este de bună-credință și dacă actul nu a fost declarat nul în alte temeiuri.

Față de această poziție a instanței de insolvabilitate, Colegiul menționează că prevederile invocate de către aceasta nu sunt relevante speței, dat fiind faptul că ele guvernează raporturile juridice ce se referă la actele de proporții ale administratorului/lichidatorului insolvabilității, pe când în speță este vorba despre acțiunile întreprinse de către reprezentantul debitorului SRL „Leul” în perioada de observație a debitorului, și anume, ținând cont de prevederile Legii insolvabilității a fost sau nu în drept acesta în perioada de punere sub observație a debitorului să încheie careva acte juridice din numele debitorului, în situația în care prevederile legale stabilesc expres că în perioada de observație, debitorul va putea continua activitățile curente (specificate la art. 23 alin. (2) din lege) sub supravegherea administratorului provizoriu dacă nu i s-a ridicat dreptul de administrare sau sub conducerea acestuia dacă i s-a ridicat dreptul de administrare.

Potrivit art. 104 lit. a) și g) din Legea insolvabilității, pe tot parcursul perioadei de observație, al procedurii de insolvabilitate, al procedurii falimentului și/sau al procedurii de restructurare, administratorul/lichidatorul poate introduce în instanța de insolvabilitate acțiuni în vederea anulării actelor juridice dacă ele afectează bunurile debitorului:

- orice act juridic fictiv sau fraudulos încheiat de debitor în ultimii 3 ani precedenți intentării procedurii de insolvabilitate, care a afectat drepturile creditorilor;

- orice acte încheiate și garanții acordate de către debitor după înaintarea cererii introductive.

Conform art. 220 alin. (1) Cod civil, actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel. Norma acestui alineat prevede că sunt lovite de nulitate absolută actele juridice care contravin normelor imperative, adică acelor norme care prescriu în mod expres o conduită obligatorie,

o obligație de la care subiectul nu se poate sustrage sau n-o poate ocoli (norme onerative), sau care, prin dispoziția lor, interzic săvârșirea unor acțiuni (norme prohibitive).

Raportând normele de drept citate *supra* la circumstanțele cazului, Colegiul ajunge la de a admite recursul, de a casa hotărârea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017 și hotărârea suplimentară din 16 iunie 2017, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Cât privește cerința în cererea suplimentară a avocatului Iosip Andrei în interesele SRL „Leul” cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 de lei de la SRL „Rogob” în beneficiul SRL „Leul”, Colegiul o consideră neîntemeiată, or la materialele dosarului lipsesc probe care să confirme cheltuielile solicitate.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către lichidatorul SRL „Leul”, Albert Puiu.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017 și hotărârea suplimentară din 16 iunie 2017, în cauza civilă la cererea înaintată de către lichidatorul SRL „Leul”, Igor Bulgaru către SRL „Rogob” și SRL „AIP Grup Invest” cu privire la anularea contractului de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012 și cererea suplimentară înaintată de SRL „Leul”, în procedura falimentului, prin intermediul avocatului Iosip Andrei, privind anularea contractelor și actelor de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012 și nr. 1 din 10.09.2012.

Se admite cererea înaintată de către lichidatorul SRL „Leul”, Igor Bulgaru și cererea avocatului Iosip Andrei în interesele SRL „Leul” către SRL „Rogob” și SRL „AIP Grup Invest” cu privire la anularea contractelor și actelor de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012 și nr. 1 din 10.09.2012.

Se declară nule: contractul și actul de cesiune nr. 31/05A din 31.05.2012; contractul și actul de cesiune nr. 1 din 10.09.2012, cu repunerea părților în situația inițială.

Se încasează din contul SRL „Rogob” în beneficiul SRL „Leul” SRL a datoriei în mărime de 3 585 650 MDL.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători –

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Svetlana Filincova